

Główny Sąd Łowiecki
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa
Rep. GSŁ 36/22

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Arkadiusz Opala /ref./**
Członkowie: **SGSŁ Aleksandra Zajęc - Hanulak**
 SGSŁ Waldemar Żurek
Protokolant: **Sylwia Jackowska**

bez udziału Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

rozpoznał sprawę Kol. R[...] J[...] członka Koła „[...] w R[...] na skutek odwołania Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w L[...] z dnia z dnia 07.09.2022 r., sygn. akt OSŁ [...] /2022, mocą którego **obwinionego uniewinniono od tego że:**

w dniu 30 września 2021 roku w godzinach od 5:00 do 6:30, w obwodzie łowieckim nr [...], dzierżawionym przez KŁ [...] w R [...], w rejonie miejscowości [...], gm. [...], z bronią palną myśliwską wykonywał polowanie bez zgody polującego już w tym samym miejscu i czasie kol. D[...] K [...], czym naruszył przepis art. 42b ust 1c ustawy Prawo łowieckie,

tj. o przewinienie łowieckie z art. 35b ust 1 pkt 1 Ustawy Prawo łowieckie

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie
2. kosztami postępowania obciąża PZŁ

/-/ Arkadiusz Opala
/-/ Aleksandra Zajęc - Hanulak
/-/ Waldemar Żurek

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 07 września 2022 roku Okręgowy Sąd Łowiecki w L[...] uniewinnił R[...] J[...] od zarzutu tego że, w dniu 30 września 2021 roku w godzinach od 5.00 do 6.30. w obwodzie łowieckim nr [...] dzierzawionym przez KŁ [...] w R[...], w rejonie miejscowości [...], gm. J[...], z bronią palną myśliwską wykonywał polowanie bez zgody polującego już w tym samym miejscu i czasie kol. D[...] K[...], czym naruszył przepis art. 42b ust.1c ustawy Prawo łowieckie tj. przewinienia łowieckiego z art. 35b ust.1 pkt.1 ustawy Prawo łowieckie.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd I instancji podniósł między innymi, że osią sporu w przedmiotowej sprawie było ustalenie, czy obwiniony wykonując polowanie indywidualne w obwodzie [...] w dniu 30 września 2021 roku wykonywał je bez zgody wcześniej zapisanego w tym obwodzie D[...] K[...]. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd I instancji doszedł do wniosku, że obwiniony określił miejsce wykonywania swojego polowania, w sposób, który nie pozwala na przyjęcie, iż było to miejsce tożsame z wpisem D[...] K[...]. Wobec mało precyzyjnego określenia granic rejonów w obwodzie [...] i niedających się usunąć wątpliwości, obwinionego R[...] J[...] OSŁ uniewinnił od zarzucanego mu przewinienia.

Odwołanie od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w L[...] złożył Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny PZŁ w L[...].

Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że obwiniony nie popełnił zarzucanego mu przewinienia łowieckiego, co wynikało z całkowicie bezkrytycznego przyjęcia za w pełni wiarygodnych wyjaśnień obwinionego, które wbrew twierdzeniu Sądu były wzajemne sprzeczne i wykluczające się, a nadto w bezpodstawnym uznaniu, wbrew oczywistemu stanowi faktycznemu, że myśliwi KŁ nr [...] dokonywali wpisów na polowanie na terenie obwodu [...], wpisując nr konkretnej ambony albo sektor, co nigdy nie miało miejsca.

Wskazując na powyższą podstawę zaskarżenia Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu w L[...].

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje

Odwołanie Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Główny Sąd Łowiecki całkowicie podziela ustalenia zarówno Okręgowego Sądu Łowieckiego jak i Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego, w tym zakresie, że w Kole Łowieckim [...] w R[...] panuje olbrzymia dezorganizacja w zakresie dokonywania wpisów i określenia miejsca wykonywania polowania. Całkowity brak określenia rewirów w ramach obwodów, może w każdej chwili doprowadzić do nieszczęścia. Za całkowicie niewystarczający, nie gwarantujący bezpiecznego wykonywania polowania, Główny Sąd Łowiecki, uznaje podawanie nazw zwyczajowych. Takie określenia jak [...], [...], [...], [...], [...], [...], [...] są zbyt mało precyzyjne. Nawet jeżeli te nazwy własne mają historyczne uzasadnienie, są tak dalece nieokreślone, że po dokonaniu takiego wpisu nie można uznać, że wykonywanie polowania jest bezpieczne. Obwiniony niezasadnie podnosi, że wpisu dokonuje się na konkretną ambonę. Myśliwy na polowaniu indywidualnym może je także wykonywać z podchodu, a brak precyzyjnego określenia, w jakim rewirze się znajduje, jest już tylko krokiem do wypadku. Podkreślić także należy, że precyzyjne określenie rewirów polowań w ramach obwodu leży w gestii zarządów kół łowieckich.

Główny Sąd Łowiecki podkreśla, iż także sądy łowieckie, oceniają wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Jak trafnie przyjmuje się przy tym w orzecznictwie sądowym, jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów przewidzianych w tych przepisach i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. W ocenie Głównego Sądu Łowieckiego, Sąd I instancji nie popełnił ww. uchybień.

D[...] K[...] dokonał wpisu określając miejsce wykonywania polowania [...], [...], [...], [...], obwiniony zapisał się na polowanie używając polowania [...]. Odległość między polującymi wynosiła kilkaset metrów i dotyczyła granic sektorów V i VI. Główny Sąd Łowiecki podziela te ustalenia, a wobec obowiązującej zasady interpretowania wątpliwości na

korzyść podsądnego należało utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie. Obwiniony uważał, że poluje w innym miejscu niż świadek D[...] K[...]. Wbrew twierdzeniom Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego, wątpliwości związane z ustaleniem, czy obwiniony wykonywał bezpiecznie polowanie, nie udało się zinterpretować na jego niekorzyść o czym była mowa we wcześniejszej części uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze na podstawie § 58 ust.1 Regulaminu Sądów Łowieckich i Rzeczników Dyscyplinarnych w PZŁ orzeczono jak w sentencji.

/-/ Arkadiusz Opala
/-/ Aleksandra Zając - Hanulak
/-/ Waldemar Żurek